Ч. 189. Четвер 7 вересня (25 серпня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Чутка про скликане парляменту. — Бар. Ґавч в Будапешті. — Справа ческо-німецкої угоди. — Марокко, війна, социялісти.

Розійшла ся чутка, що засїданя палати послів розпічнуть ся з днем 11 жовтня с. р.; потверджения сеї чутки доси однак нема. Чи і коли будуть скликані краєві сойми, також ще доси не знати. З Люблянии наспіла лиш вість, що від скликаня країньского сойму в сім або слїдуючім місяци відступлено. Сойм аж в слїдуючім роцї по Великодни має зібрати ся на наради. Трудно припускати, щоби така сама судьба мала стрітити і другі краєві сойми.

Угорске бюро кореспонденцийне оголосило слїдуючий комунїкат о гостинї президента міністрів бар. Ґавча в Будапешті: Президент австрийского кабінету бар. Ґавч прибув вчера до Будапешту і нинї о 9 год. рано явив ся у президента угорского кабінету ґр. Кін-Гедерварія. Візита ся була в першім рядї актом товариским, позаяк бар. Ґавч від хвилї коли станув попереду австрийского кабінету, не мав нагоди відвідати свого австрийского товариша. Підчас двогодинної дружної розмови поширено однак також і деякі спільні справи обходячі обі половини держави а межи ними також справу перерваних переговорів в справі арґентиньского мяса. Переговори ті розпічнуть ся на ново. Оба міністри згодили ся на то, щоби ті переговори розпочато на новій основі в другій половинї вересня, позаяк дотичних фахових міністрів нема в Будапешті. Обставина та була також причиною, що подрібних справ не обговорювано.

З иншої сторони здогадують ся, що предметом розмови обох „приятелів“ була також і ситуация політична в обох половинах держави, позаяк на Угорщинї веде ся борба о реформи войскові, котрої хвилї рішеня нїхто не гоеден предвидїти а в Австриї знов лагодять ся в Празї і Відни також важні справи, котрі можуть повістати не без впливу і на Угорщину.

З Праги доносять: Заступник маршалка краєвого, др. Урбан прибув вчера з Відня до Праги. Маршалок краєвий кн. Лобкович приїде в найблизших днях а також і верховодячі члени ческих і німецких партий прибудуть вже в найблизших днях. Предсїдатель ческого союза краєвого др. Скарда перебуває вже від кількох днів в Празї. Перші конференциї намістника з верховодячими личностями обох народних таборів розпічнуть ся вже з кінцем сего тиждня.

„Reichspost“ доносить: Хоч реченець прагскої подорожі бар. Ґавча хвилево ще не установлений, то однак можна припускати, що тота подорож відбуде ся в першій половинї слїдуючого тиждня. Бар. Ґавч перебуде в Празї через один день і відкличе ся до всїх проводирів партий в тім дусї, щоби старали ся довести до угоди.

„Prag. Tagblatt“ доносить: Перед кількома днями відбула ся в ческій Радї рільничій довірочна конференция межи послами німецкої і ческої партиї рільничої (аґрарної), котру можна уважати за прелюдиюм до надходячих нарад угодових; розходило ся лиш о вільну виміну гадок, однак для офіцияльної конференциї буде то мати якесь значінє.

В справі переговорів Камбона з Кідерлен-Вехтером пише „Temps“: П. Камбон вручив п. Кідерлен-Вехтерови францускі жаданя що до Марокка — на письмі і просив о повідомлене, чи німецке правительство годить ся на них. Коли прийде до порозуміня що до тих жадань, то дальше поведенє перговорів не має для Франциї нїякого значіня. Коли же прийде до порозуміня, то справа рекомпенсат в Конґо прийде наново під наради і тодї Камбон відповідно до одержаних інструкций забезпечить Нїмцям ряд концесий, котрі однак не переступлять границї справедливого відшкодованя.

Як стоїть тепер справа переговорів, годї знати, бо нїмецка праса не може нїчого довідати ся а тимчасом ширить ся в Нїмеччинї щораз більше чутка о недалекім вибуху війни з Франциєю. Навіть вже й на берлиньскій біржи пущено чутку о недалекій війнї, хоч була

---

4)

БІЛИЙ СЛОН.

(Оповіданє Марка Твена).

(Дальше).

Вкінци по другій годинї сполудня наспіла така телеґрама:

„Бекстер Сантр 2·15.

Слон був тут, цїлий вкритий цирковими оголошенями; кинув ся на товпу, звалив декого на землю і покалїчив, так що они готові перенести ся до вічности. Мешканцї зловили єго і поставили під сторожу. Небавком прибув я там з Бровном і оба удали ся до замкненого місця, щоби порівнати слона з фотоґрафією та описом. Всї знаки годили ся точно, аж до шраму на плечах, якого я не міг бачити. Щоби і про се пересьвідчити ся, Бровн підійшов близше, однак звірюка єго розторощила, так що ледви слїд по нїм остав ся. Всьо втїкло. Слон також утїк, на право і на лїво всьо розбиваючи. Та хотяй утїк, лишив по собі сильні слїди крови, що походили від гарматних куль. Відкритий буде певно. Пустив ся на полудне, крізь густий лїс.

Брант, детектив“.

Се була послїдна телеґрама. Під вечір виступила мрака, така густа, що на три кроки не було видно. Мрака стояла цїлу ніч. Перевозові судна а навіть омнїбуси мусїли спинити рух.

3.

На другий день рано часописи були повні „теорий“ детективів як передтим. Подавали такoж точні описи всїх тих траґічних випадків; подавали ще більше, маючи телеґрафічні вісти від власних кореспондентів. Цїлі шпальти були ними заповнені, всї незвичайні події унагляднені заголовками з грубих букв, так що менї мало серце не трісло, коли я се читав. Стояло там між иншим:

Білий слон — точні донесеня! Вибирає ся в страшну дорогу! Нищить цїлі місцевости, убиває мешканців! Жах і переполох єго попереджають, смерть і знищенє йдуть за ним! За тим всїм ідуть детективи. Бурис убитий, фабрики зруйновані, засїви знищені, публичні збори розбиті, супроводжені калїцтвом, яке не дасть ся описати! Теориї трийцять чотирох найзнаменитших детективів! Теория шефа Блюнта!

— Величаво, знаменито! — кликнув інспектор Блюнт, радісно зворушений. — Такий випадок корпусови детективів не лучив ся ще нїколи. Справа стане славною з одного кінця сьвіта на другий разом з моїм іменем.

Однак я не мав чого тїшити ся. Менї здавало ся, що се я допустив ся всїх тих кровавих злочинів і що слон був лише моїм слїпим орудєм.

А як ті випадки множили ся! В одній місцевости „взяв участь у виборчім акті і убив пятьох фальшивих виборців“. Доконавши того кровавого дїла, убив двох бідолашних людий, О'Доноя і Мек Флянінґена, що „щойно день перед тим знайшли вітчину в прибіжищи нещасливців усїх країв“ і коли перший раз хотїли виконати благородне виборче право американьских горожан, упали в руки сіямскої зьвіри. В иншім місци скрутив вязи „божевільному проповідникови, котрий ладив ся з виступами против танців, театру та инших річий, які не можуть боронити ся“; ще в иншім місци убив урядника ґазового заведеня. І так листа випадків росла, все більше і більше. Мало серце не трісло! 60 осіб було убитих а 240 ранених...

А всї ті донесеня прославляли ревність і діяльність детективів та всї кінчили ся заміткою: „Триста тисяч горожан і чотирох детективів бачили сю потвору, яка двох з тих урядників виправила на другий сьвіт“.

Я жахнув ся, коли телеґрафічний апарат почав дзвонити. Нові депеші приходили одна за другою, але на щастє я не годен був вже розуміти їх змісту. То лише було менї ясне, що всякий слїд за зьвірятем пропав. Мрака позволила єму сховати ся в якійсь безпечній криївці.

З найдальших сторін приходили депеші, доносячи, що в тім а тім часї бачено, як серед густої мраки посувала ся якась маса, що була

то очевидно лиш чутка пущена в цілях спекуляцийних. Замітне однак то, що социялісти лагодять на случай вибуху війни загальний страйк і раді би довести до социяльної революциї. Против такого ділання виступив союз християньских робітників і видав відозву, в котрій таке поступованє називає зрадою народу і вітчини.

Новинки.

Львів, 6 вересня 1911.

— **Вісти особисті.** Президент висшого суду краєвого др. Тхоржніцкий вернув до Львова і обнив урядованє. — Віцепрезидент краєвої Дирекциї скарбу др. Станислав Шляхтовский вернув з урльопу і обняв урядованє.

— **Наданє презенти.** Презенту на опорожнену парохію цїсарского наданя в Качиці на Буковині надало буковиньске правительство тамошному завідателеви о. Николаеви Ґоянюкови.

— **Конкурс** на місце капеляна гр.-кат. обряду розписує заведенє для умово хорих в Кульпаркові з отсею платнею: а) Річна платня 800 К. б) Мешканє з опалом, сьвітлом і услугою. в) Харч в натурі або винагорода за харч в квоті 816 К. д) Право до трох 5-літних додатків по 100 К. Поданє остемпльованє на 1 К належить вносити до 15 вересня 1911 на руки директора заведеня для умово хорих в Кульпаркові.

— **Репертуар руского театру в Бучачи.** Саля „Сокола“. — Початок о год. 8 вечером.

В четвер, дня 7 вересня с. р. другий раз: „Циганьска любов“, оперета в 3 діях Ф. Легара.

В пятницю, дня 8 вересня с. р. „За двома заяцями“, комедия зі співами і танцями в 4 діях М. Старицкого.

В суботу, дня 9 серпня с. р. „Сатана“, новість (Gott, Mensch und Teufel), драма з житя жидів в 5 діях з прольогом Я. Гордіна.

В неділю, дня 10 вересня с. р. „Маруся Богуславка“ історичні образи зі співами і танцями М. Старицкого.

— **Довговічність.** В Батурині конотопского повіта в (Чернигівщині в Росиї) жиє бабуся Шептиха, котрій тепер 120 літ, а котра памятає ще гетьмана Кирила Розумовского, єго смерть і похорон. Перший чоловік Шептихи був запорожцем задунайскої Січи, що була під зверхностию турецкого султана. Як повертались в Росию з Туреччини січовики під проводом Антона Головатого то і він з ними повернув. Стара Шептиха пережила свого другого чоловіка, який помер давним давно і переживає вже 4-те поколінє. Наймолодшій дочці єї (старші повмирали) — около 8) років. Але она виглядає далеко старійшою чим матір, нічого майже не бачить і сидить останніми часами цілими днями на печи.

— **В справі читальняних крамниць.** В місяци липни с. р. розіслала канцелярия тов. „Просьвіти“ друковані звіти про крамниці і каси, до усіх читалень тов. „Просьвіта“, та просила сї звіти, виповнені відповідями, переслати з поворотом. До сеї пори богато читальняних виділів не дало ніякої відповіди, тому канцелярия „Просьвіти“ звернула ся по раз другий до них, а рівночасно звертаєть отсею дорогою до нашої сільскої інтеліґенциї з просьбою спонукати читальняні виділи і помогти їм при виповненю згаданих квестионарів. Коли котра читальня не одержала квестионаря, канцелярия на бажанє вишле єго оборотно. — З канцеляриї Тов. „Просьвіта“ у Львові, Ринок ч. 10.

— **Дрібні вісти.** Вписи до академії ветеринариї розпічнуть ся дня 1 жовтня і потревають до 8 жовтня. — З Чорткова доносять, що там зацвила в друге яблінка і представляє незвичайний вид. Множество дозріваючих яблок мовби присипані блїдорожевим цьвітом. — В Ряшеві розійшла ся чутка, що кн. Януш Радзївілл з Тичина втїк до Америки наробивши на півтора міліона довгів, котрі єго жінка, з роду гр. Водзіцка, не хотіла сплатити. — З Городка яг. втекли із стайні войскової два коні. Власти войскові просять, щоби тих дезертирів придержати. — Знайдено дві книжки каси ощадности одну на 100 другу на 696 К.

— **Краєвий здвиг сокільский у Львові** заповідає ся величаво, коби лише дописала погода. Доси заповіджено приїзд пятьох окремих поїздів, з яких перший прибуде з Чорткова коло 7 год. вечером в суботу, а другий коло 11 год. в ночи зі Станиславова. Инші надзвичайні поїзди приїдуть в неділю рано. Тисячі гостий приїде також звичайними поїздами, а з підльвівских сіл возами. На всіх львівских двірцях і рогачках будуть при кождім поїзді дижурні „Сокола-Батька“ в цїли подаваня пояснень. По пробах вправ, які відбудуть ся досьвіта, уставлять ся о год. 9 всї Соколи і Січовики в одностроях і відзнаках в кольони на войсковий лад, а о $9\frac{1}{2}$ год. зачне ся полева Служба Божа, яку відправить о. митрат Білецкий і посьвятить прапор. Участь в полудневих вправах вільноруч возьме около 1.000 сільских Соколів при співі пісень. Буде се величавий вид, коли в один такт відозве ся з тисячі грудий могутна мельодия пісні а рівночасно руки піднесуть ся при оборотах тіла. Гарно заповідають ся також вправи міских Соколів палицями, міских Сокілок ручниками і сільских Сокілок хоругвоцями. Крім того входять в програму забави і вправи на приладах.

На площі вправ поставлено вже нові високі степениці на 1.000 осіб і заведено телефон (ч. 1720). Площу, яка виносить 4 морґи, розширено через винайм ще кусня сусідної реальности.

— **Спроневіренє і самоубийчий замах.** В державнім заведеню для приватних урядників допустив ся книговодець Кавер минулого року спроневіреня. Загалом спроневірив суму 18.000 кор. Мимо того білянс замкнено, згідність з книгами потверджено і не добачено спроневіреня та вислано книги до Відня. Там однак

без сумніву слоном. Тоту посуваючу ся масу бачено в Ню-Габені, Ню-Джерсі, Пенсільванії, в середині провінциї Ню-Йорку, Бруклїні а навіть в місті Ню-Йорку. Але у всіх тих випадках тота „посуваюча ся маса“ щезала, не лишаючи по собі найменшого слїду. Кождий детектив, що находив ся на тій широкій області, присилав що години свій рапорт і кождий з них гадав, що має у своїх руках провідну нитку, за якою й ішов дуже ревно.

Однак день минув без успіху.

Найблизший день так само.

А так само слїдуючий.

Донесеня часописий стали тепер скучні, бо звіщали про діла без вартости, про сліди, що не доводили до цїли, про теориї, що вичерпали майже всї можливі здогади і комбінациї.

За радою інспектора я подвоїв висоту приобіцяної нагороди.

Минули чотири сумні дні. Для бідолашних детективів були они дуже важкі. Редакциї не хотїли більше їх теорий містити, мовлячи сухо: „Дайте нам сьвятий спокій!“

Два тижні по тім, як щез слон, за радою інспектора я підвисшив нагороду на 75.000 долярів. Се були великі гроші, але я волїв втратити весь мій маєток ніж довіра свого правительства.

Однак тепер часописи виступили против детективів, що їм так надоїли, і засипали їх найзлобнїйшими замітками. В театрах ріжнородностий перебирали ся за детективів і представляли в драстичний спосіб погоню за слоном. Карикатуристи рисували детективів, як оперували далековидами, а тимчасом слон стояв за їх плечима і крав їм яблока з кишені. Всюди роблено комічні шутки з відзнакою детективів. На окладинці одної детективної повісти витиснено золотою краскою отворене око з підписом: „Ми не спимо нїколи“. Коли детектива скортїло вихилити чарку, господар перше питав єго злобно: „Може позволите детективки?“ Словом, воздух був наповнений кпинами з детективів.

Однак один чоловік лишив ся спокійним і висшим понад всьо; був се чоловік з залїзним серцем, інспектор. Єго бистре око не томилось нїколи, і нїколи не слабла єго самопевність. Говорив все лиш одно:

— Можете говорити і робити, що хочете. Хто сьміє ся на кінци, сьміє ся найлїпше або конець діло хвалить.

Мій подив для того чоловіка перемінив ся в рід обожания. Я був все коло него. Вправдї єго урядове бюро не було для мене від самого початку приємним місцем і з дня на день оно ставало ще менше приємним. Але коли він міг єго знести, то міг і я се зробити, принайменше я хотїв лишити ся, як довго лише було менї можливе.

І я приходив правильно та ждав, — одинока річ, яка менї лишала ся. Кождий дивував ся, що я міг так довго видержати і справдї я часто мало не втїк, але один погляд на поважне і самопевне лице шефа заставляв мене видержати до кінця.

Яких три тижнї по щезненю слона я хотїв уже плюнути на всьо і від'їхати, коли нараз великий детектив предложив менї закінченє справи. Се був компроміс зі злодїями! Єго помисловість переходила всьо, що я доси мав нагоду в тім напрямі дізнати ся, а я сходив ся в моїм житю з досить розумними людьми.

Він сказав, що після єго думки я за сто тисячів долярів можу сею дорогою прийти назад до свого слова. Я відповів, що міг би стягнути ся на таку суму, але що буде в такім разї з бідолашними детективами, котрі так жваво брали ся до дїла!

— При таких умовах — сказав він — детективи дістають все половину.

То мене успокоїло а інспектор написав два однозвучні листи такого змісту:

„Дорога Панї! Ваш чоловік може заробити купу гроший (а перед законом є цїлковито критий), коли сейчас прийде до мене.

Шеф Блюнт“.

Тї листи вислав опісля довіренним чоловіком „чесній жінцї“ „Дуффі-Цегляря“ і „чесній жінцї“ „червоного Мек-Фаддена“.

За годину прийшли такі відповіди:

„Ти старий дурню! дуфі цегляр натїгнув ноги вже тому два роки.

Вулена Магоней“.

Другий лист:

„Пане шеф! Червоний Мек Фадден повішений тому вісімнайцять місяців. Знає се кождий осел, як не є детективом.

Бріґіда О'Гуліґан“.

— Я так давно думав — сказав на те інспектор.—Тїшить мене, що я не помилив ся.

В хвили, коли одно жерело недописало, він отворив вже друге. Сейчас написав оповістку до часописий і задержав такий єї відпис:

„A. xweblo. 242. N, Tjnd—fz 328 wmlg. Oxpo—; 2 m! ogw. Mum“.

Був певний, що коли злодїй ще жиє, то явить ся на звичайнім місци сходин. Є се місце, до полагоджують ся всї справи між детективами а злочинцями. Ті сходини повинні відбути ся найблизшої півночи. До тої хвилї не може нїчо стати ся і я був щасливий, що вкінци міг вийти з бюра.

О одинайцятій годині слїдуючої ночи я передав шефови детективів 100.000 долярів банкнотами і небавком потім він відійшов з питомим єму виразом самопевности в очах.

Минула година, що тягла ся майже в безконечність. Вкінци я почув єго кроки, схопив ся живо і поспішив єму на зустріч. Як сіяли єго очи триюмфально! Він сказав:

— Ми умовили ся. Шуткарі і глузуни засьпівають завтра инакшої пісоньки. Ходїть за мною!

Взяв горіючу сьвічку до руки і повів мене до великого, вонючого льокалю, де звичайно спало шісдесять детективів і де тепер кількох грало в карти. Я йшов крок в крок за ним.

Тихцем зайшов він в темний кут і я зі зворушеня а рівночасно з відрази в тім душнім місци вже мав зімлїти, коли інспектор спотикнув ся нагло на якімсь великім предметї і впав. Притім почув я єго оклик:

— Наше благородне званє побідило! Ось тут ваш слон!

(Конець буде).

викрито спроневірене і до Львова приїхала комісия, щоби перевести шконтрум. Ревізор викрив єногди спроневірене а Кавер вже не пішов вчера рано до бюра, але просто на інспекцию поліциї і признав ся там до спроневіреня згаданої суми. Коли комісар поліциї, п. Рачек, в присутности аґента поліциї, п. Стеткевича, став випитувати его о подрібности, розповів він з очевидним пригнобленєм, що уложив біляне ніби на око згідний з книгами, але віденьска контроля викрила неправильности. Підчас того оповіданя витягнув Кавер з кишені револьвер і приложив собі єго до голови, але в тій хвили прискочив комісар до него, вхопив за руку і викрутив так, що револьвер вистрілив, але куля застрягла в стіні. Кавера сейчас приарештовано а коли комісар спитав єго, чогож він прийшов на поліцию, коли хотів собі житє відобрати, відповів він, що хотів перед самоубийством зізнати, що єсть сам виновником спроневіреня, щоби не терпіли невинно єго товариші. Кавера відослано сейчас до слідчої вязниці суду карного. Арештований Кавер єсть дуже здібним урядником і оженив ся недавно з богатою панною, жив скромно, а єго спроневірене сталось загадкою для всіх. Кажуть, що родина жінки арештованого постановила сейчас покрити шкоду.

— **„Послідний з Моґіканів“ Васіньского**, Йоахим Шварцер, котрого засуджено на 4 роки тяжкої вязниці за рабунковий напад на возьного австро-угорского банку, зголосив ся до дирекциї карного заведеня в Бриґідках і розповів, що слідує:

В часї коли ще належав до банди Васіньского, найліпшим єго приятелем був Зиґмунд Надель, 17-літний многонадійний молодець, котрий практикував в банку Штрога. Штрог післав єго одного разу інкасувати 16.000 кор. Надель відобрав ті гроші а коли по дорозі вступив до відходового місця при ул. Гетманьскій, якраз там згубив ті гроші, чи може хтось єму вкрав. Надля арештували під закидом спроневіреня, але що не було ніякого доказу, то Надля пустили на волю.

Отже Шварцер каже, що Надель признав ся перед ним, що вкрав ті гроші і дав свому батькови Саломонови, купцеви на Знесїню. Знаючи з того, що старий Надель не боїть ся крадених гроший, Шварцер приставши до ватаги Васіньского, відпродавав Надльови крадені дорогоцїнности і наконець зробив з ним таку умову, що коли би втік зі Львова і єму зле вело ся, то Надель мав єму посилати навіть більші суми, щоби він не мусів жити в нужді. Коли ж би Шварцера замкнули до криміналу, то Надель після умови мав і там посилати єму гроші. Коли же Надель не додержав умови, то Шварцер не уважаючись звязаним умовою, зробив донесене на Надля а на доказ правди подав опис цїлого ряду річий походячих з крадежі, які знаходять ся в посїдаию Надлів. На основі того зізнаня зробила поліция в помешканю Надлів ревізию а вислідом єї було арештоване старого Надля і єго сина.

— **Крадежі.** На двірци зелїзничім на Підзамчу вкрадено п. Тадеєви Арґасїньскому в хвили висїданя з поїзду жовту валізу, в котрій були ноти і ручну торбу чорну, в котрій крім дамскої ґардероби і дрібниць тоалєтових був перловий нашийник і шнур коралів. Загальна шкода виносить около 1000 кор. — Зарібникови Андрієви Винярскому вкрадено книжочку гал. каси ощадности на 400 корон.

Телеґрами.

Відень 6 вересня. Мария Яґерова, жінка техніка, що приїхала тут кораблем з Будапешту, занедужала, як стверджено, на азийску холеру.

Будапешт 6 вересня. Вчера в прешбурґскім комітатї занедужали дві особи серед проявів підозріних о холеру. Обі померли. В однім случаю стверджено азийску холеру.

Теґеран 6 вересня. На кілька миль (анґл.) від міста відбула ся вчера рішаюча битва. Справа бувшого шаха програна. З войска Сардар Аршада, зложеного переважно з Туркменів, 300 мужа а між тими і сам Сардар Аршад дістали ся до неволї. Правительствене войско здобуло 4 пушки і взагалї дістало ся в его руки богата воєнна добича. Сардар Аршад, котрий єсть ранений, буде повішений.

Лїсбона 6 вересня. Після чутки заговірники впали в сторони міста Чавес (Chaves). Видано відповідні зарядженя. Побіда републиканьского войска єсть певна.

Пекін 6 вересня. В провінциї Кансу вибухли заворушеня серед магометаньского населеня. Місто Сінінґ єсть в руках ворохобників. Вислано там войско.

Цїна збіжа У Львові.

днія 5-го вересня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·80	до	12·—
Жито	9·—	„	9·20
Овес	7·50	„	7·70
Ячмінь пашний	7·50	„	7·70
Ячмінь броварний	8·—	„	8·50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	10·—	„	13·—
Вика	—·—	„	—·—
Бобик	—·—	„	—·—
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	85·—	„	90·—
Конюшина біла	90·—	„	100·—
Конюшина шведска	70·—	„	75·—
Тимотка	—·—	„	—·—

Надіслане.

— **Домашна кухня.** (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарні Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Цїна одного примірника 1 К 50 с.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінукових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, **9·37**, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Виник. §) До Виник в суботу і неділю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Виник. §) До Виник в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·48, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: 12·05, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·52, **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Виник. §) З Виник в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Виник. §) З Виник в суботу і неділю

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 537).